

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Silska

Sędziowie: SSO Marcin Miczke (spr.)

SSO Anna Kulczewska - Garcia

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniej W. F. reprezentowanej przez matkę A. W.

przeciwko T. F.

o podwyższenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Chodzieży

z 18 listopada 2013 r.

sygn. akt VIII RC 429/13

postanawia

oddalić zażalenie.

/-/M. Miczke/-/D. Silska/-/A. Kulczewska - Garcia

UZASADNIENIE

Powódka, małoletnia W. F., reprezentowana przez matkę A. W. w pozwie z 16 października 2014 r. wniosła o podwyższenie renty alimentacyjnej zasądzonej na jej rzecz od pozwanego T. F. wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 22 stycznia 2004 r., sygn. akt XIV C 964/03 z kwoty 500 zł do 1.200 zł miesięcznie, począwszy od 1 października 2013 r. Domagała się również udzielenia zabezpieczenia przez zobowiązanie pozwanego do łożenia na jej rzecz na czas trwania postępowania tymczasowej renty alimentacyjnej w kwocie po 1.200 zł miesięcznie. Podniosła, że od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, a zatem od blisko 10 lat, nastąpiła znaczna zmiana jej usprawiedliwionych potrzeb, dorasta, kontynuuje naukę, mieszka wraz z matką, jej obecnym mężem i przyrodnim bratem w domu w R., uczestniczy w dodatkowych płatnych zajęciach z języka angielskiego, których koszt to kwota 160 zł miesięcznie. Wskazała, że uprawia sport, gra w tenisa, w związku z czym ponosi koszty treningów, wyjazdów na turnieje, obozów kondycyjnych i zakupu sprzętu tenisowego, ponadto jest uzdolniona plastycznie, maluje i ponosi koszty zakupu materiałów plastycznych. Podała nadto, że ma istotną, pogłębiającą się wadę wzroku, skutkiem czego jest coroczna wymiana szkieł w okularach oraz oprawek. Podkreśliła, że obecnie jej koszty utrzymania kształtują się na poziomie 2.165 zł miesięcznie. Powódka podała, że pozwany pracuje od 8 lat jako przedstawiciel medyczny, do czerwca 2013 r. pracował w F. S. P. G. w. W. za wynagrodzeniem w wysokości ok. 5.000 zł, natomiast jego obecna żona E. F. do sierpnia 2013 r. prowadziła działalność gospodarczą i pracowała w międzynarodowym koncernie

(...)obecnie przebywa wraz z pozwanym na kontrakcie w Szwajcarii, gdzie osiąga dochód w wysokości 40.000 - 50.000 zł miesięcznie, natomiast pozwany z powodu kontraktu żony zrezygnował z pracy w Polsce.

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2013 r., sygn. akt VIII RC 429/13 Sąd Rejonowy w Wągrowcu VIII Zamiejskowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w Chodzieży (1) udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązał pozwanego do płacenia na rzecz małoletniej powódki, począwszy od 24 października 2013 r., tymczasowej podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie 800 zł miesięcznie - w miejsce renty alimentacyjnej w wysokości 500 zł miesięcznie orzeczonej w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 22 stycznia 2004 r., sygn. akt XIV C 964/03, płatnej do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz (2) oddalił wniosek w pozostałej części.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, że od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów minęło prawie 10 lat. Podczas ostatniej sprawy alimentacyjnej małoletnia W. liczyła 4 lata, pozwany pracował jako przedstawiciel handlowy i przekazywał żonie 500 zł miesięcznie na utrzymanie. Obecnie małoletnia W. liczy 14 lat, uczęszcza do I klasy gimnazjum, w stosunku do ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów wzrosły jej usprawiedliwione potrzeby, obecnie korzysta ona bowiem z dodatkowych zajęć, w tym: lekcje jęz. angielskiego - 160 zł miesięcznie, turnus wakacyjny - 350 zł rocznie (30 zł na miesiąc), lekcje gry w tenisa - 160 zł miesięcznie, opłata za obóz tenisowy - 1.610 zł (135 zł na miesiąc), ponadto w związku z wadą wzroku wymaga corocznych zmian okularów, których koszt to 450 zł (38 zł na miesiąc). Z powyższego wynika, że na przestrzeni wskazanego okresu nastąpił usprawiedliwiony wzrost potrzeb małoletniej powódki przynajmniej o 523 zł miesięcznie, która to kwota powinna być rozłożona na obojga rodziców, przy czym matka realizuje częściowo swój obowiązek alimentacyjny zapewniając córce opiekę i starania o jej wychowanie. Sąd Rejonowy zauważył, że powódka jest obecnie o 10 lat starszą dziewczynką, na ciągu tego okresu niewątpliwie zatem wzrosły koszty związane z jej wyżywieniem, podjęciem nauki w szkole, zakupem odzieży, obuwia i środków higienicznych. Sąd Rejonowy zaznaczył, że zgodnie z art. 135 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Sąd Rejonowy wskazał, że określając wysokość tymczasowej renty alimentacyjnej miał z jednej strony na względzie wzrost usprawiedliwionych potrzeb powódki, z drugiej zaś fakt, że pozwany zrezygnował z dobrej pracy i pozostaje obecnie na utrzymaniu żony, która zawarła lukratywny kontakt w Szwajcarii. Z tego powodu Sąd Rejonowy uznał, że pozwany posiada możliwości finansowe, aby partycypować w wyższych kosztach utrzymania swojej córki. W ocenie Sądu pierwszej instancji, wniosek powódki o zasądzenie na jej rzecz tymczasowej renty alimentacyjnej w zakresie przewyższającym kwotę 800 zł miesięcznie podlegał na obecnym etapie postępowania oddaleniu z dwóch przyczyn. Po pierwsze, na dzień orzekania Sąd Rejonowy nie dysponował uprawdopodobnionymi informacjami na temat wysokości pozostałych usprawiedliwionych potrzeb powódki. Po drugie, na obecnym etapie postępowania nie wiadomo, jakie są możliwości zarobkowe pozwanego, nadto jakie są jego wydatki wynikające chociażby z konieczności łożenia na utrzymanie drugiego dziecka. Powyższe okoliczności będą przedmiotem postępowania dowodowego, niewykluczone zatem, że kwota renty alimentacyjnej ustalona w przedmiotowym postanowieniu ulegnie zmianie.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany, zaskarżając je w punkcie 1, tj. w części uwzględniającej wniosek o zabezpieczenie oraz wnosząc o jego zmianę przez oddalenie wniosku w całości. Skarżący zarzucił:

1) naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 753 § 1 k.p.c. w zw. z art. 730 § 2 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię:

a) skutek uznania, iż powódka w sposób należyty uprawdopodobniła prezentowane w pozwie roszczenie w zakresie żądania podwyższenia alimentów do kwoty 800 zł miesięcznie, podczas gdy, jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, powódka w żaden sposób nie wykazała, poza przytoczeniem gołosłownych twierdzeń, iż miesięczne koszty zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb uzasadniają podniesienie alimentów, przy czym za takie nie można uznać wszystkich wyliczonych w pozwie wydatków związanych z wyjazdami małoletniej na obozy wakacyjne oraz uczęszczaniem na zajęcia dodatkowe. Nadto powódka nie uprawdopodobniła choćby w najmniejszym stopniu zarówno swoich możliwości zarobkowych jak również podnoszonych w pozwie argumentów w przedmiocie

dochodów oraz możliwości zarobkowych pozwanego, które to okoliczności przy wzięciu po rozważeniu faktu, iż pozostają one nieprawdziwe, całkowicie wykluczają możliwość zabezpieczenia roszczenia w mniejszej sprawie

b) poprzez pominięcie przy rozstrzygnięciu o konieczności zabezpieczenia w mniejszej sprawie, iż matka małoletniej W. F.- A. W. poza prezentowaniem okoliczności związanych ze zwiększeniem potrzeb finansowych w związku z zaspokojeniem usprawiedliwionych potrzeb powódki nie uprawdopodobniła choćby w najmniejszym zakresie własnych możliwości zarobkowych, w tym również okoliczności, iż są one mniejsze niż obecne możliwości zarobkowe pozwanego a ponadto, nie wykazała faktu, iż z powodu podnoszonych kosztów utrzymania córki W. F. uiszczana przez pozwanego kwota 500 zł miesięcznie wraz ze środkami wydatkowanymi przez matkę powódki nie pozwala zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb małoletniej w pełnym zakresie, wskutek czego połowiczna tylko argumentacja powódki (co do wybiórczych zagadnień niniejszej sprawy) nie może świadczyć o należyтым uprawdopodobnieniu zasadności zabezpieczenia roszczenia w niniejszej sprawie na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c.

2) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, wskutek uznania przez Sąd pierwszej instancji, iż opisane przez powódkę możliwości zarobkowe pozwanego uzasadniają zabezpieczenie roszczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniej powódki w kwocie 800 zł miesięcznie, gdy tymczasem prezentowane przez powódkę w tej kwestii stanowisko pozostaje sprzeczne z prawdą. Sąd pierwszej instancji za nieprawdziwymi twierdzeniami powódki błędnie bowiem przyjął, iż pozwany sam zrezygnował z kontynuowanego do czerwca 2013 r. zatrudnienia, gdy tymczasem pozwany został przymuszony do rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron, nadto wbrew temu co podnosi Sąd pierwszej instancji, z uwagi na okoliczność, iż w małżeństwie pozwanego ustanowiony został (jeszcze przed ślubem) ustrój rozdzielności majątkowej, pozwany nie jest uprawniony do korzystania z dochodów żony w celu uiszczania na rzecz powódki świadczenia alimentacyjnego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji i przyjmuje za własne. Wymagają one jednak uzupełnienia i uporządkowania.

Wyrokiem z 22 stycznia 2004 r. rozwiązane zostało małżeństwo A. F. i T. F.. Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził od T. F. na rzecz małoletniej córki W. rentę alimentacyjną w kwocie 500 zł miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się 13 lutego 2004 r. T. F. zarabiał w 2004 r. średnio miesięcznie 3.000 zł netto pracując jako przedstawiciel handlowy. A. F. pracowała w U. M. w. P. i zarabiała 1.075 zł netto miesięcznie. Potrzeby wtedy niespełna czteroletniej W. odnosiły się do wyżywienia - przynajmniej 300 zł miesięcznie, ubrania i obuwia ok. 100 zł, środków czystości i kosmetyków ok. 50 zł, lekarstw w zakresie typowych dla wieku okresowych chorób oraz witamin 50 zł, części kosztów utrzymania mieszkania. Potrzeby małoletniej wynosiły więc szacunkowo ok. 700-800 zł miesięcznie.

Dowody: wyrok k. 25 i zaświadczenia o zarobkach k.6 i 22 z akt (...), potrzeby ustalone na podstawie zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania

Aktualne wyżywienie W. kosztuje miesięcznie ok. 400 zł, środki czystości i kosmetyki ok. 100 zł, odzież i obuwie, w tym sportowe przynajmniej 200 zł, kieszonkowe 40 zł, wydatki szkolne (podręczniki, przybory szkolne, komitet rodzicielski, wycieczki szkolne) ok. 150 zł. Roczny koszt zmiany okularów to ok. 450 zł obejmujący oprawki i szkła. Koszty lekarstw ok. 450 zł rocznie (37,50 zł miesięcznie). Do tego dochodzą miesięczne koszty zajęć dodatkowych: język angielski 160 zł i tenis 160 zł. W. była na obozie tenisowym za 1.610 zł, na półkoloniach za 350 zł i feriach za 1.500 zł. Wyjeżdża też na narty. Matka kupiła jej rolki, rower, łyżwy i tablet. Do potrzeb małoletniej należy część kosztów utrzymania domu.

Częściowo bezsporne i ustalone na podstawie zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, na podstawie zestawienia kosztów k.29-31, nadto dowody k.10-28,

Pozwany przez ostatnie kilkanaście lat pracował w Polsce jako przedstawiciel handlowy. Ostatnio pracował od sierpnia 2010 r. do 17 maja 2013 r. jako przedstawiciel handlowy w F. S. P. G. i zarabiał przynajmniej 3.400 zł netto miesięcznie zł netto miesięcznie. W 2013 r. do ustania stosunku pracy korzystał ze zwolnień lekarskich. Uzyskiwał w tym czasie od 2.200 do 3.400 zł netto miesięcznie. Stosunek pracy pozwanego został rozwiązany 17 maja 2013 r. za porozumieniem stron.

Dowody: świadectwo pracy k.67-68, PIT za 2012 r. k.69-71, wydruk z konta pozwanego k.94-98, niesporne

Pozwany pozostaje w drugim związku małżeńskim, z którego ma córkę N. urodzoną w lutym 2005 r. Pozwany pozostaje w ustroju rozdzielności majątkowej małżeńskiej z obecną żoną.

Bezsporne, nadto dowody: umowa o rozdzielności majątkowej k.78-79

W maju 2013 r. pozwany zamieszkał z żoną i córką N. w Szwajcarii, ponieważ żona pozwanego zawarła pięcioletni kontrakt i podjęła w tym kraju pracę. W maju 2013 r. wynajęli mieszkalnię. Koszty utrzymania pozwanego w Szwajcarii wynoszą ok. 10.000 zł miesięcznie, koszty utrzymania jego rodziny przekraczają 20.000 zł. Koszty przyjazdu do Polski na widzenia z córką W. to ok. 1.000 zł miesięcznie. Koszt wynajęcia mieszkania to ok. 9.800 zł. Koszt utrzymania córki N. w Szwajcarii kształtuje się w granicach 6.600 zł miesięcznie i składa się na niewyżywienie, odzież i obuwie, środki czystości i kosmetyki, wizyty u lekarza i zakup lekarstw i witamin, koszty związane ze szkołą.

Bezsporne – wyjaśnienia pozwanego zawarte w zażaleniu, niezaprzeczone przez powódkę, nadto dowody: umowa najmu z tłumaczeniem k.85-92

Z treści art. 753 § 1 kpc wynika, iż w sprawie o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia. Podstawę materialnoprawną dochodzonych roszczeń stanowi art. 133 §1 krio, zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania. Zgodnie z art. 135 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Nadto jeżeli alimenty zostały wcześniej ustalone w orzeczeniu sądu albo w ugodzie, zmiana ich wysokości może nastąpić w razie zmiany stosunków, zgodnie z art.138 krio. Uprawdopodobnienie roszczenia polega więc na uprawdopodobnieniu wskazanych przesłanek z art. art. 133 §1, 135 i art.138 krio.

Powódka uprawdopodobniła roszczenie.

Potrzeby W. z czasu ustalenia alimentów w wyroku rozwodowych Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Sad Okręgowy ocenił, że rodzice małoletniej uzgadniając wysokość alimentów na 500 zł mieli na uwadze, że każde z nich będzie partycypować w kosztach utrzymania i wychowania dziecka, przy uwzględnieniu, że to matka będzie swoim staraniem w większej części dbać o wychowanie córki (wykonywanie władzy rodzicielskiej jej powierzono, ojcu ograniczając wykonanie tej władzy).

Potrzeby małoletniej W. (nie uwzględniając nawet wyjazdów na obozy i kolonie) oraz uwzględniając jedynie wymianę szkieł w okularach (szacując, że wynosi ona nie więcej, niż 100 zł), wynoszą ok. 1.450 zł miesięcznie. Potrzeby te Sąd Okręgowy ustalił częściowo na podstawie dołączonych do pozwu dokumentów udowadniających wydatki na zajęcia dodatkowe – język angielski i lekcje tenisa, zakup podręczników i przyborów szkolnych i opłat za wakacje – ferie i obóz tenisowy, częściowo na podstawie zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Sąd Okręgowy bazował na spisie potrzeb dziecka przedstawionym przez matkę powódki (k.29-31), niemniej zweryfikował je, mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego. W szczególności uzasadnione są koszty nauki języka angielskiego i lekcji tenisa. Nie są one wygórowane (po 160 zł miesięcznie), co wynika z zasad doświadczenia życiowego. Zajęcia dodatkowe są dla dziecka w wieku 14 lat pożądane ze względu na jego rozwój osobisty i społeczny i nie mogą być uznane za nieuzasadnione w sytuacji, gdy możliwości zarobkowe rodziców pozwalają na ich sfinansowanie w rozsądnych

granicach. Małoletnia uczy się jednego tylko języka obcego, a zajęcia dodatkowe obejmują jeden sport – tenis. Tak wyliczone koszty utrzymania dziecka nie obejmują części kosztów utrzymania domu, a wszak dostarczanie małodziej mieszkani stanowi zaspokojenie jednej z jej podstawowych potrzeb. Biorąc pod uwagę, że potrzeby małodziej w 2004 r. wynosiły ok. 700-800 zł, jest oczywiste, że zmieniła się jej sytuacja w rozumieniu art.138 krio. Zmiana ta jest oczywista i wynika z tego, że potrzeby nastolatki są większe, niż potrzeby czteroletniego dziecka.

Co do kosztów obozu tenisowego i kosztów wakacji to stanowią one usprawiedliwione potrzeby dziecka w sytuacji, gdy możliwości zarobkowe rodziców pozwalają na ich sfinansowanie. W tym zakresie Sąd Rejonowy rozpoznając sprawę oceni zasadność tych potrzeb. Dla rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie było takiej konieczności.

Z kolei sytuacji pozwanego, w kontekście obowiązku alimentacyjnego, nie wyczerpuje to, że jest bezrobotny. Należy bowiem ocenić jego możliwości zarobkowe. Na dzisiaj, na potrzeby rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia, ocenić je należy przede wszystkim na podstawie rynku pracy w Polsce. To w Polsce pozwany pracował przez ostatnie kilkanaście lat, tutaj zarabiał stale i regularnie ponad 3.000 zł netto miesięcznie. Jego zarobki, w stosunku do tych z 2004 r., wzrosły, bo do maja 2013 r. zarabiał przynajmniej ok. 3.400 zł netto miesięcznie. Pozwany nie uprawdopodobnił, że został zmuszony do wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron. Sposób rozwiązania stosunku pracy pozwanego jasno wynika ze świadectwa pracy. Jednocześnie rozwiązanie tego stosunku oraz podjęcie pracy przez jego żonę w Szwajcarii, przeprowadzenie się do tego kraju, wynajęcie mieszkania nakazują przyjąć wniosek domniemania faktycznego, że rezygnacja z pracy pozwanego w Polsce związana jest z podjęciem pracy przez jego żonę za granicą. Pozwany przystając na te plany życiowe żony i zmieniając miejsce zamieszkania, a tym samym rezygnując z pracy w Polsce, powinien był uwzględnić interesy także córki W.. Z kolei nawet, jeśli prawdą byłoby, że pozwany został przymuszony do rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron w wyniku redukcji etatów, to biorąc pod uwagę doświadczenie w pracy handlowca, to, że mimo kryzysu zapoczątkowanego w latach 2008-2010 pozwany z powodzeniem utrzymywał pracę, należy wnosić, że podobną pracę znalazłby w Polsce bez większego trudu.

Bez znaczenia pozostaje to, że koszty utrzymania pozwanego i jego rodziny w Szwajcarii przekraczają, w przeliczeniu na polską walutę, 20.000. Jak należy wnioskować, pozwany wraz z żoną podjęli racjonalną decyzję o przeprowadzeniu się do Szwajcarii, uwzględniającą stosunek wynagrodzenia żony pozwanego do przewidywanych kosztów utrzymania. Pozwany zdecydował się pozostawać w Szwajcarii na utrzymaniu żony, a nie kontynuować pracę w Polsce. Konsekwencje tej decyzji, w kontekście konieczności swojego utrzymania oraz dostarczania alimentów swojemu dziecku z pierwszego małżeństwa, obarczają pozwanego. Znamienne jest, że pozwany deklarując, że nie ma aktualnie żadnych dochodów, jednak płaci regularnie alimenty w kwocie 500 zł, jak również deklaruje ponoszenie kosztów dojazdów do Polski celem kontaktów z W.. Co więcej, pozwany w zażaleniu wskazał, że podczas widzeń przekazuje córce i jej matce dodatkowe kwoty pieniężne, nadto, że kupił córce buty za 500 zł i torbę do szkoły, co świadczy o jego większych możliwościach finansowych, niż deklarowane.

Na zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec W. ma wpływ to, że pozwany ma na utrzymaniu drugie dziecko. Potrzeby N. są znaczne, bo zaspokajane w Szwajcarii, gdzie koszty życia są znacznie wyższe, niż w Polsce. W przeliczeniu na polską walutę, według twierdzeń pozwanego, wynoszą ok. 6.600 zł. Jednak do oceny sytuacji pozwanego i zakresu jego obowiązku alimentacyjnego wobec W., ustalanego na potrzeby zabezpieczenia, należy wziąć pod uwagę hipotetyczne potrzeby N. w Polsce zaspokajane z hipotetycznych zarobków pozwanego w Polsce. Biorąc pod uwagę, że pozwany w Polsce zarabiałby przynajmniej 3.400 zł, po zapłaceniu alimentów na W. 800 zł pozostawałoby mu 2.600 zł. N. jest młodszą o 5 lat od W., stąd prawdopodobnie jej potrzeby są nieco niższe, niż W.. Zarobki w Polsce wystarczałyby więc pozwanemu do płacenia na W. 800 zł, tym bardziej, że pozwany prowadzi gospodarstwo domowe z pracującą żoną, stąd koszty tego gospodarstwa dzielą się na dwie osoby, są więc niższe. Gdyby natomiast postępowanie dowodowe wykazało możliwości zarobkowe pozwanego za granicą, w tym w Szwajcarii i okazałyby się one lepsze, niż w Polsce (uwzględniając koszty życia za granicą), należałoby wziąć pod uwagę koszty utrzymania pozwanego i jego rodziny za granicą, to, że tam wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe i na tej podstawie ustalić obciążenia pozwanego wobec N. oraz zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec W.. Trzeba bowiem podkreślić, że decyzja o wyjeździe do Szwajcarii była wspólną decyzją pozwanego i jego żony. Pozwany współdecydował więc o tym,

że potrzeby córki N. będą wyższe, bo zaspokajane w kraju o dużych kosztach bieżącego utrzymania. Winien więc brać to pod uwagę, w kontekście obowiązku alimentacyjnego wobec córki W..

Możliwości zarobkowe matki W. oraz jej rzeczywiste dochody są bez znaczenia w sytuacji, gdy możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają na płacenie alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie. Jasne jest, że w sytuacji, gdy usprawiedliwione potrzeby dziecka szacowane są na ok. 1.500 zł miesięcznie, matka małoletniej spełnia obowiązek alimentacyjny prawie w takiej wysokości, jak pozwany. Tymczasem należy jeszcze wziąć pod uwagę, że to pozwana własnym staraniem dba o wychowanie W. – art.135 § 2 krio. Udział w tych czynnościach pozwanego jest aktualnie niewielki, ograniczający się do sporadycznych kontaktów z dzieckiem. Biorąc to pod uwagę oraz wysokość usprawiedliwionych potrzeb dziecka, ustalonych na potrzeby zabezpieczenia przynajmniej na 1.500 zł miesięcznie, zakres, w jakim pozwany partycypuje w zaspokajaniu tych potrzeb, jest i tak mniejszy, niż być powinien.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić trzeba, że niezasadny jest zarzut naruszenia art.753 § 1 kpc art.730 § 2 kpc w zw. z art.730¹ § 1 kpc. Sąd Okręgowy na podstawie art.385 w zw. z art.397 § 2 kpc i art.13 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

/-/M. Miczke/-/D. Silska/-/A. Kulczewska – Garcia